

voterendes Stilling, ikke just paa den Maade, den ærede Landstingsmand meente, men derimod, hvad der forekom mig naturligt, saaledes, at den Først-Voterende ikke blot skulde give sig af med at skrive Dommen, men ogsaa give sig af med andet Arbejde, der foresaldt i Retten. Der er i Loven ikke foretaget videre med Hensyn dertil, fordi det fra den Side, hvorfra jeg tør forudsætte, at den ærede Landstingsmand har sine Meddelelser, er blevet sagt mig, at det var en Foranstaltning, der allerede var truffen. Med Hensyn til den Forfrist, der indeholdes angaaende Afstillelsen af det Executive fra det Dømmende, har jeg allerede iforgaars Aftes i det udførlige Foredrag, jeg da holdt i denne Sag, udviklet, hvorledes Bestemmelserne med Hensyn dertil vistnok maae ansees for at være særdeles tilfredsstillende, og jeg bemærkede med Hensyn til de enkelte Sager, som § 3 omhandler, at der ikke er gaaet videre, end man med fuld Foie kunde gaae, hvor man strengt vil gjennemføre Afstillelsen imellem det Dømmende og det ligefrem Executive; men vist er det, at med Hensyn til en stor Deel af de omhandlede Sager vil det komme til at berøbe paa en ligefrem Vedtagelse fra den Paagældendes Side, at han ønsker sin Straf eller den Bøde, han i sin Tid skal erlægge, fastsat ved Politidirectorens Resolution. Det Punkt, der blev berørt, nemlig Prostitutionen, og med Hensyn til hvilken den ærede Landstingsmand havde sin Kundskab fra en i Politiets Tjeneste høitstillet Embedsmand, skal jeg ikke nærmere gaae ind paa. Benerønelsen kan maaskee ikke være hjemlet ved Lovsproget. Forsaavidt man meente, at det maatte være ønskeligt at drage andre Personer, der staae i Forbindelse med Prostitutionen, ind under Politidirectorens Myndighed, vilde det vist være en vovelig Wei at betrede. Jeg troer nu, at man allerede har opnaaet, hvad der kan opnaaes, og jeg holder mig overbevist om, at hvis den ærede Landstingsmand vilde stille Endringsforslag for at faae det udvidet, vilde han finde sig i Forlegenhed ved at finde det Udtryk, han vilde benytte. Det kan ikke ventes, at de enkelte Personer, man har for Øie, kunde betegnes paa en saadan Maade, at man ved det Udtryk, man brugte, ikke tillige drog andre Personer ind under Bestemmelsen. §

Lovforslaget, som det foreligger, er der ikke levet Politidirectorens anden Myndighed end den, der ganske naturligt maa være forbunden med hans Stilling som Øvrighed, og forsaavidt det specielt er udhævet, at der mangler en Regel for, hvorledes offentlige Politifager skulle reises, troer jeg, at forsaavidt den ikke maatte findes tilstrækkeligt givet i Lovforslaget, behøver man ikke at gaae langt tilbage i Lovgivningen for at see, hvorledes de blive indledede, saa det, som den ærede Landstingsmand ventede at man vilde sige, nemlig, at det udvikler sig af sig selv, er et fuldkommen tilstrækkeligt Svar, og dette Spørgsmaal vil under Veiledning af de Bestemmelser, Lovudkastet indeholder, ikke komme til at medføre Vanskelighed.

Mosenorn-Teilmann: Naar der er lagt saa særdeles Vægt paa, at det foreliggende Lovudkast skulde blive til Lov i denne Session, er det ikke blevet mig aldeles indlysende, hvad Grunden dertil er. At man kunde ønske en Omordning af Politiet i det Hele her i Kjøbenhavn, og at denne Omordning ogsaa kunde komme til at omfatte Criminal- og Politiretten, kan det ikke falde mig ind at benegte, men jeg kan ikke see, hvorfor man, naar man ikke kan faae det Store sat igjennem, lægger saa stor Vægt paa at faae den mindre Deel. Jeg kan ikke see, at det kan være til stor Skade, at denne lille Deel udsættes, indtil den kan følge med den større Deel, og mine Betænklichkeiten ved nu at vedtage det foreliggende Lovforslag ere i en mærkbar Grad vorede efter det indholdsrige og interessante Foredrag, vi i Aften have hørt af den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Vroek). Grunden til, at jeg har begjært Ordet, var nærmest for at motivere min Afstemning. Det er min Mening, at der nødvendigviis bør see Forandringer i de enkelte Paragrapher, og naar jeg desnaaget ved den forestaaende Afstemning vil stemme for de enkelte Paragrapher, seeer dette under den Forudsætning, at der paa et senere Stadium kunde see Endringer. Som en rigtignok kun ubetydelig Endring skal jeg henlede Opmærksomheden paa, hvorvidt det er rigtig, at det sidste Punktum i § 3 har faaet den Plads, det nu har. Det forekommer mig, at